

vendigt i den sidste Maaned at give saa megen Kærne, at Svinene virkelig faar et saadant Huld, at det har været en Fordel for de paagældende Familier at have disse Svin paa Stald.

Efter den Forpligtelse, der nu paa-hviler Danmark til at levere i Mill. Tdr. Korn til vort Naboland Norge, synes det mig aldeles paakrævet, at Forslagsstillerne tager deres Forslag tilbage eller i hvert Fald ikke insisterer paa, at det skal op-højes til Lov. Det synes mig at ville være ganske urimeligt, at vi, umiddelbart efter at vi er indgaaet paa absolut at skaffe Norge 1 Mill. Tdr. Korn, her i Rigsdagen vedtager et Lovforslag om at mindske Lagrene med det samme Kvantum. Skulde det saa, efter at dette er gjort, vise sig at være umuligt at skaffe Norge det Kvan-tum Korn, som vi er forpligtede til, er vi jo udsatte for Forhold af en saadan Beskaffenhed, at vi ikke ret vel nu kan overse, hvad det kunde føre til. Alene af den Grund, at vi er indgaaet paa at levere et saa stort Kvantum Korn til Norge, er det nødvendigt, at vi, før vi ændrer ved Kornlovens Bestemmelser, har absolut Sikkerhed for, at vi kan skaffe det paa-gældende Kvantum Korn til Udførsel til Norge og endda har det nødvendige til vor egen Befolknings Forsyning.

Jeg kan altsaa ikke anbefale Lovfor-slaget til videre Fremme, men maa tvært-imod fraraade at vedtage det. Om de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget er der jo ingen Grund til at udtale sig, naar man ikke kan tiltræde Lovforslaget i dets Helhed. Den sidste Bestemmelse om Kar-toferne bliver jo overflødig, naar det Lov-forslag om Kartoffelordningen, der er fremsat her i Tinget, bliver vedtaget. I øvrigt vil jeg kun sige, at det forekommer mig, at Bestemmelsen om, at Landbrugerne kan tilbageholde 1 hkg Korn for hver Malkeko, som fandtes paa Ejendommen ved sidste Kreaturtælling, er upraktisk og ogsaa ubillig. Det kan jo meget vel tænkes, at en Del Landbrugere ikke mere vil have den Kobesætning, de havde ved sidste Kreaturtælling, der jo har fundet Sted allerede for nogen Tid siden, ligesom det omvendt ogsaa kunde tænkes, at visse Landbrugere har faaet deres Kobesætning forøget. Der vil altsaa her faktisk i mange Tilfælde kunne blive Tale om stor Ubillighed. Og skulde endelig Lov-forslaget vedtages, mener jeg, at man maatte have Bestemmelser, der sikrede imod en Vilkaarlighed som den, der kan opstaa derved, at der kan gives de paa-

gældende Forbeholdsret til Fordel for en Produktion, som de ikke mere er i Stand til at præstere. Men, som sagt, da jeg ikke kan anbefale Lovforslaget, er dette jo af mindre væsentlig Betydning. Jeg maa anmode Tingets Medlemmer om at stemme imod Lovforslaget.

N. Frederiksen: Der er neppe noget Parti og heller ikke noget Medlem her i Salen, der ikke meget gerne vilde medvirke til, at Kornligningen kunde nedskrives, naar dette kunde ske uden at skade andre Formaal, som er vigtigere end dem, man skader ved en stærk Udskrivning af Korn. Det er jo givet, at den stærke Udskrivning af Korn forringer Landbrugets Driftsvilkaar og Produktionsmuligheder. Men efter de Oplysninger, som den højt-ærede Indenrigsminister har fremsat angaaende de Beregninger, der er foretagne over Høstens Størrelse og Anvendelse, kan jeg og mit Parti ikke være med til at støtte det foreliggende Lovforslag. Vi maa henstille, at Afgørelser af den Art, som Lovforslaget gaar ud paa, udskydes, indtil der foreligger større Vished om, hvor store Partier Korn Statens Lagre faar gennem Udskrivningen, og ogsaa om, hvor store Partier Korn det er muligt for Staten at indkøbe til Lagrene i Høstaaret.

Jeg har kun et Par ganske korte Bemærkninger at gøre til den ærede Ord-førers Udtalelser. Den ærede Ordfører sagde, at al Uro vilde standse, hvis ingen Landbruger kom til at levere mere end en Trediedel af sin Høst til Staten. Dette er sikkert rigtigt, men derimod vilde al Uro i det danske Landbrug ikke standse, hvis alle Landbrugere skulde levere en Trediedel af deres Høst til Statens Lagre. Det, den nuværende Kornlov gaar ud paa, er netop, at en Del af Landbruget i Danmark af driftsmæssige Grunde faar Lov at beholde deres Høst hjemme. Det mindre Landbrug har i Aar Mulighed for en større dyrisk Produktion, end det sidste Høstaar gav Mulighed for. Jeg vil gerne udtale Haabet om, at det mindre Landbrug i Danmark gør sit bedste for at forsyne Danmarks Befolkning med dyriske Produkter, i Særdeleshed Flæsk og Smør, fordi det netop har faaet Lov at beholde sin Høst hjemme til det Formaal. Jeg tror ikke, at ret mange mindre Jordbrugere paa Grundlag af de gældende eller gentagne Gange fremsatte Meninger om Urentabiliteten ved at anvende Kornet f. Eks. til Flæskeproduktion vil lade sig forlede til at sælge det til Statens Lagre.